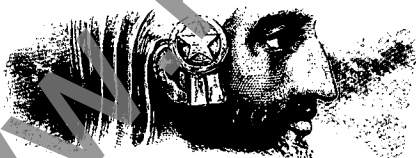

وصیت نامه‌ی کوروش کبیر

برگرفته از کورش نامه‌ی
گسنر فون آتنی
متن دوزبان

سرشناسه:	گزنفون، قرن ۴ ق. م. Xenophon
عنوان و نام پدیدآور:	وصیت نامه کوروش برگرفته از کوروش نامه ی گزنفون آنتی متن دوزبانه / [مترجم انگلیسی] هنری گراهام داکینز، مترجم فارسی مصطفی حسین زاده.
مشخصات نشر:	بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری:	۱۴۲ ص.
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۲۵۳-۰۵۴-۷
وضعیت فهرست نویسی:	فیا
یادداشت:	فارسی، انگلیسی
موضوع:	کوروش هخامنشی، شاه ایران، ۵۲۹ ق. م.
موضوع:	کوروش هخامنشی، شاه ایران، ۵۲۹ ق. م. ... وصیت نامه
شناسه افزوده:	داکینز، هنری گراهام، ۱۸۳۸-۱۹۱۱ م.، مترجم
شناسه افزوده:	Dakyns, Henry Graham
شناسه افزوده:	حسین زاده، مصطفی، ۱۳۵۴.. مترجم
رده بندی کنگره:	DSR ۲۳ / ک ۶۱۳۹۱
رده بندی دیویی:	۹۵۵/۰۱۵۰۷۲۷
شماره کتابشناسی ملی:	۲۸۵۴۸۵۱

بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه

دفتر مرکزی: تهران، خیابان انقلاب، روبروی درب اصلی دانشگاه تهران،

خ فخر رازی، خ شهدای ژاندارمری شرقی، شماره ۷۴، طبقه دوم، تلفن: ۶۶۴۱۱۹۰۸

دفتر فروش: پخش کتاب سبحان، تلفن: ۶۶۴۷۷۴۰۵

www.parsehbook.com

info@parsehbook.com

کتاب پارسه

وصیت نامه‌ی کوروش کبیر

برگرفته از کورس نامه‌ی
گسنوفون آتنی

هنری گراهام داکینز

ترجمه‌ی مصطفی حسین زاده

مدیر هنری و طراح گرافیک: علی بخشی

ویراستار: علی حسن آبادی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۱

تیراژ: ۱۱۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: کاوا

شابک: ۷-۵۴-۰۰۲۵۳-۶۰۰-۹۷۸

حق چاپ محفوظ است.

گسنوفون (۴۳۰-۳۵۴ پیش از میلاد) که به نام گسنوفون آتنی نیز شناخته می‌شود، تاریخ‌نگار، سرباز و فیلسوف معاصر سقراط بود. او بیشتر به‌خاطر نوشته‌هایش درباره‌ی تاریخ روزگار خود ثبت‌گفته‌های سقراط و توصیف زندگی در یونان و امپراتوری هخامنشی شناخته شده‌است.

کورش‌نامه (Cyropaedia یا Cyropedia) که شرح‌حالی نیمه‌افسانه‌ای از کورش کبیر (۵۸۰-۵۳۰ پیش از میلاد) است، در اوایل قرن چهارم پیش از میلاد نوشته شده‌است. عنوان لاتین سابیرویدیا برگرفته از **Κύρου παιδεία** در زبان یونانی و به معنای آموزش کورش است. در کل، کورش‌نامه یک رمان‌گونه‌ی سیاسی است که آموزش فرمانروایی ایده‌آل را توصیف می‌کند که برای فرمان‌راندن به‌عنوان یک جبار نیک‌خواه تربیت شده‌است.

عموماً پذیرفته شده‌است که گسنوفون، کورش‌نامه را اثری تاریخی نمی‌دانست. اعتبار آن به‌عنوان مرجعی برای تاریخ هخامنشی همواره مورد تردید بوده‌است و

وصیت نامه‌ی کوروش کبیر

مشخص شده که توصیفات پر شمارش از وقایع یا شخصیت‌ها منطبق بر واقعیت نیست، اما این نیز آشکار نیست که این اثر قرار بوده بدین منظور استفاده شود.

علی‌رغم چنین تردیدهایی استدلال شده است که کورش نامه‌ی گسنوفون شمه‌ای از شخصیت کورش را نشان می‌دهد. این کتاب چهره‌ای هنرمندانه از کورش به عنوان فرمانروایی ایده‌آل و بهترین شکل حکومت ترسیم می‌کند.

گسنوفون معاصر کورش نبوده و به نظر می‌رسد حداقل بخشی از اطلاعات او درباره‌ی سرزمین پارس متکی بر روایاتی است که بعد از کورش در دربار هخامنشی اتفاق افتاد. گسنوفون که شخصاً در سرزمین پارس حضور داشته و به عنوان یکی از سربازان سپاه «ده هزار نفره» ی یونانی در جنگی داخلی در ایران در طرف مغلوب جنگیده است، ماجرا را در کتاب آناباسیس بازگو کرده است. این نیز ممکن است که داستان‌های پادشاه بزرگ که در جامعه‌ی دربار بازگو می‌شده و شاخ و برگ می‌یافته است، بنیان متن گسنوفون شده است.

داستان مرگ کورش و وصایای او به فرزندانش کمبوجیه و تاناووکسارس (بردیا)
بخشی از کتاب هشتم کورش نامه است که هنری گراهام داکینز به انگلیسی ترجمه
کرده و ف.م. استول آن را بازبینی نموده است.